

Surfejant la vida

RUSS ROHDE / GETTY

JAUME CLARET

William Finnegan escriu i surfeja. Totes dues passions se solapen en la seva biografia i l'han portat a recórrer el món seguint bones onades i millors històries. La incompatibilitat és inexistent, ja que totes dues activitats comparteixen la irrenunciable recerca de l'autenticitat, sigui a través de la natura –en aquest cas l'oceà–, sigui a través de civilitzacions preglobales, personatges únics i lluites per drets essencials. *Años salvajes* representa l'assumpció pública de la complementaritat d'aquesta dualitat, la superació de les pors del mateix autor, escriptor i periodista a temps complet al *New Yorker*, a “sortir de l'armari com a surfista”.

El llibre arrenca amb la seva infantesa, entre Califòrnia i Hawaii, i la seva descoberta del surf. Lluny d'entotsolar-se, la vivència personal és

l'excusa per radiografiar la societat americana dels seixanta en plena transformació política, cultural i social: de la segregació racial a la crisi de valors, de la normalitzada violència quotidiana a l'oposició a la Guerra del Vietnam. L'intern malestar social acaba en fractura de la mà de la marihuana: “*Trazó la línea divisoria entre nuestro mundo y el suyo, esa frontera generacional que separaba lo cool de lo que no lo era en absoluto*”.

A la segona part, ja lluny de la llar familiar, l'universitari Finnegan empen una versió surfística del clàssic i classista Grand Tour. Mentre els aristòcrates anglesos resseguien les passes de les civilitzacions antigues, l'autor i els seus successius acompanyants persegueixen l'onada perfecta per tots els racons del món. En tots dos casos, l'objectiu és una simple excusa per al viatge: un viatge alhora formatiu i personal. Perquè, tot i que finalment troba *the perfect wave* –a l'illot de

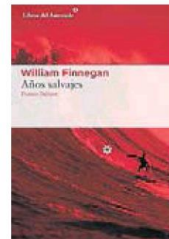
Tavarua, a les illes Fiji–, qualsevol surfista sap que la troballa és fugaç.

És aleshores, i pràcticament sense adonar-se'n, que Finnegan desemboca a la literatura i el periodisme. El jove que havia iniciat el viatge amb la bossa plena de llibres retorna als Estats Units amb milers d'experiències (d'Àustràlia a Sud-àfrica passant per Indonèsia) i desenes de quaderns farcits d'històries. Sense abandonar el surf, sigui en escapades a Madeira o en les fredes aigües nocturnes de Nova York, la seva firma comença a sovintejar en llibres i publicacions. En aquesta estrenada maduresa, les seves dues obsessions s'han de reajustar a les noves responsabilitats professionals i familiars.

Literatura i surf

Potser avui, després de rebre el Pulitzer a la millor biografia/auto-biografia i el William Hill al millor llibre d'esports, *Años salvajes* sembla una aposta segura. Però si, malgrat tot, el lector té dubtes, que no s'estranyi, ja que la mateixa incertesa envaeix inicialment qualsevol aliè al surf. Per sort, només calen unes quantes pàgines per descobrir que, més enllà de les ones, se'ns ofereix un excel·lent retrat de la societat americana de finals de segle XX, reflexions ajustades sobre la massificació i d'altres fenòmens propis de la nostra societat, i interessants vivències en primera persona sobre la lluita contra l'apartheid, entre molts altres punts que en justifiquen la lectura. També hi és present la petita quotidianitat de les relacions familiars i amoroses, les amistats, els somnis, els desencanys o la paternitat, amb el *basso profundo* de les onades sempre acompanyant.

El llibre no té un final. L'autor segueix viu i actiu, escriu i publica i, malgrat l'edat i el càstig físic acumulat, encara surfeja. Finnegan ja no cerca el clímax de l'onada perfecta sinó simplement ser capaç d'equilibrar gaudi i por. Pel camí, però, ha esdevingut un narrador finíssim. El millor llibre de surf que s'ha escrit mai és, alhora i sobretot, un vivíssim retrat d'una generació, un llibre d'aprenentatge i maduració. ♦

AÑOS SALVAJES
WILLIAM FINNEGAN
LIBROS DEL ASTEROIDE
TRADUCCIÓN D'EDUARDO JORDÁ
600 PÁG. / 26,95 €